YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
17 päivänä joulukuuta 1970 *

Asiassa 33/70,

jonka Tribunale di Brescian presidentti on saattanut ETY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa

SpA SACE, Bergamo,

vastaan

Ministerio delle Finanze della Republica Italiana (Italian tasavallan talousministeriö)

ennakkoratkaisun Rooman sopimuksen 13 artiklan 2 kohdan sekä 22.12.1967 annetun Euroopan yhteisöjen komission direktiivin 68/31/ETY (EYVL 1968, N:o L 12, s. 8) säännösten tulkinnasta,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti R. Lecourt, jaostojen puheenjohtajat A. M. Donner ja A. Trabucchi, tuomarit R. Monaco, J. Mertens de Wilmars (esittelevä tuomari), P. Pescatore ja H. Kutscher,

julkisasiamies: K. Roemer,
kirjaaja: A. Van Houtte,

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

on antanut seuraavan

tuomion

1 Tribunale di Brescian presidentti on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle 4.7.1970 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 9.7.1970, Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla kaksi ennakkoratkaisukysymystä ETY:n perustamissopimuksen 13 artiklan ja 22.12.1967 annetun direktiivin 68/31/ETY (EYVL 1968, N:o L 12, s. 8) tulkinnasta.

2 Ensimmäisessä kysymyksessä yhteisöjen tuomioistuinta pyydetään ratkaisemaan, ovatko perustamissopimuksen 13 artiklan 2 kohdan määräykset tai ainakin itse direktiivin 68/31/ETY säännökset Italian valtion sisäisessä oikeusjärjestelmässä sellaisenaan sovellettavia 22.12.1967 annetun direktiivin 68/31/ETY tultua voimaan.

3 Jos vastaus ensimmäiseen kysymykseen on myöntävä, yhteisöjen tuomioistuinta pyydetään lisäksi ratkaisemaan, perustetaanko yksityisille oikeussubjekteille 1.7.1968 alkaen yksilöllisiä oikeuksia, jotka kansallisten tuomioistuinten on otettava huomioon.

4 Kumpaakin kysymystä on tarkasteltava yhdessä, koska ne liittyvät kiinteästi toisiinsa.

5 ETY:n perustamissopimuksen 9 artiklan mukaan yhteisön perustana on tulliliitto. Tämä merkitsee erityisesti, että tullit ja kaikki vaikutukseltaan vastaavat maksut ovat kiellettyjä jäsenvaltioiden välillä.

Perustamissopimuksen 13 artiklan 2 kohdan mukaan jäsenvaltioiden välillä voimassa olevat tuontitulleja vaikutukseltaan vastaavat maksut on poistettava asteittain siirtymäkauden aikana. Komissio vahvistaa direktiivein poistamisaikataulun, pitäen lähtökohtanaan perustamissopimuksen 14 artiklan varsinaisia tulleja koskevia määräyksiä sekä asiaa koskevia neuvoston direktiivejä.

6 Nopeuttamispäätökseksi kutsutussa perustamissopimuksen 14 ja 235 artiklan mukaisesti 26.7.1966 tehdyssä neuvoston päätöksessä 66/532/ETY (EYVL 21.9.1966, s. 2971) määrätään, että määräaika, johon mennessä kaikki tullit on poistettava, on 1.7.1968.

7 Edellä mainitun päätöksen perusteella komissio osoitti 22.12.1967 perustamissopimuksen 13 artiklan 2 kohdan nojalla Italian tasavallalle direktiivin 68/31/ETY, jonka mukaan Italiassa tuontitavaroita koskeva hallinnollisista palveluista perittävä maksu oli muista jäsenvaltioista tulevan tuonnin osalta poistettava asteittain siten, että sen periminen olisi kokonaan lopetettu 1.7.1968 mennessä.

8 Tuomioistuimen tutkittavaksi jätetyt asiakirjat osoittavat, että kansallisessa tuomioistuimessa vireillä oleva asia koskee erityisesti kysymystä siitä, onko Italian tasavallalle asetetulla hallinnollisista palveluista perittävän maksun poistamista koskevalla velvoitteella välittömiä oikeusvaikutuksia, ja jos vastaus on myöntävä, mistä ajankohdasta alkaen.

9 Jäsenvaltioille asetetaan 13 artiklan 2 kohdassa velvoite poistaa asteittain siirtymäkauden "aikana" tuontitulleja vaikutukseltaan vastaavat maksut.

Vaikka komission tehtävänä oli päättää siirtymäkauden aikana kyseisten maksujen poistamisessa noudatettavasta aikataulusta, osoittaa 13 artiklan sanamuoto kuitenkin, että maksut oli joka tapauksessa poistettava kokonaisuudessaan siirtymäkauden loppuun mennessä.

Näin ollen 9 artiklalla on itsessään siirtymäkauden jälkeen täysi vaikutus.

10 Perustamissopimuksen 9 artiklaan ja 13 artiklan 2 kohtaan yhdessä tarkasteltuina sisältyy viimeistään siirtymäkauden päättymisestä alkaen kaikkien tuontitulleja vaikutukseltaan vastaavien maksujen osalta selkeä ja täsmällinen kielto periä kyseisiä maksuja. Kieltoon ei liity mitään jäsenvaltioita koskevaa varaumaa, jonka mukaan sen täytäntöönpano edellyttäisi kansallista lainsäädäntötointa tai yhteisön toimielinten toimenpidettä.

Kielto on sellainen, että sillä saattaa olla välittömiä oikeusvaikutuksia jäsenvaltioiden ja niiden yksityisten oikeussubjektien välisiin oikeudellisiin suhteisiin.

Näin ollen kyseisillä määräyksillä perustetaan yksityisille oikeussubjekteille siirtymäkauden päättymisestä alkaen kaikkia niissä tarkoitettuja vaikutukseltaan vastaavia maksuja koskevia oikeuksia, joita kansallisten tuomioistuinten on suojeltava.

11 Perustamissopimuksen 13 artiklan 2 kohdassa annetaan komissiolle toimivalta säätää vaikutukseltaan vastaavien maksujen poistamisesta ennen siirtymäkauden päättymistä. Komissio määrittelee nämä maksut ja säätää direktiivein niiden poistamisesta siirtymäkauden "aikana".

Komissio käytti tätä toimivaltaansa ja vahvisti nopeuttamispäätöksen 66/532/ETY perusteella antamallaan direktiivillä 68/31/ETY, että määräaika, johon mennessä edellä mainittu maksu on kokonaan poistettava, on 1.7.1968.

12 Edellä esitetystä seuraa, että Tribunale di Brescian presidentin kysymyksessä, siltä osin kuin se koskee hallinnollisista palveluista Italiassa kannettavan maksun poistamista koskevan velvoitteen välitöntä oikeusvaikutusta, tarkoitetaan tosiasiallisesti perustamissopimuksen 9 artiklan, 13 artiklan 2 kohdan, päätöksen 66/532/ETY ja direktiivin 68/31/ETY yhteisvaikutusta.

13 Direktiivin 68/31/ETY vaikutusta on arvioitava ottaen huomioon kaikki nämä määräykset ja säännökset.

Tämän vuoksi on otettava huomioon kyseisen säädöksen muodon lisäksi myös sen sisältö sekä sen tehtävä perustamissopimuksen järjestelmässä.

14 Jäsenvaltioille 9 artiklassa ja 13 artiklan 2 kohdassa asetettujen velvoitteiden luonne ei millään tavalla muuttunut sen seurauksena, että komissio vahvisti päätöksen 66/532/ETY perusteella määräajaksi ajankohdan ennen siirtymäkauden päättymistä.

Näin ollen kyseisellä velvoitteella on välittömiä oikeusvaikutuksia samalla tavalla kuin sillä olisi ollut siirtymäkauden päätyttyä.

15 Direktiivi 68/31/ETY, jossa asetetaan jäsenvaltiolle yhteisön oikeuden mukaisen velvoitteen täyttämistä koskeva määräaika, ei koske pelkästään komission ja kyseisen jäsenvaltion välisiä suhteita vaan sillä on myös oikeusvaikutuksia, joihin voivat vedota sekä muut jäsenvaltiot, joita sen soveltaminen koskee, että yksityiset oikeussubjektit silloin, kun säännöstä tai määräystä, jossa kyseinen velvoite asetetaan, sovelletaan sellaisenaan, samalla tavoin kuin perustamissopimuksen 9 ja 13 artiklaa.

16 Tämä tulkinta on erityisen perusteltu sen vuoksi, että 18.11.1970 annetussa yhteisöjen tuomioistuimen tuomiossa todettiin, että Italian tasavalta ei ollut noudattanut perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan, kun se edelleen peri kyseessä olevaa maksua 1.7.1968 jälkeen.

17 Koska direktiiviä koskeva tiedonanto annettiin italian kielellä, asianosaisen, jolle säädöksessä asetetut velvoitteet oli osoitettu - esillä olevassa asiassa Italian tasavalta - edut turvattiin täysin.

18 Komission 22.12.1967 antamaan direktiiviin 68/31/ETY sisältyvällä velvoitteella poistaa hallinnollisista palveluista kannettava maksu yhdessä perustamissopimuksen 9 artiklan ja 13 artiklan 2 kohdan sekä neuvoston päätöksen 66/532/ETY kanssa on välittömiä oikeusvaikutuksia jäsenvaltion, jolle direktiivi on osoitettu, ja sen yksityisten oikeussubjektien välisissä suhteissa, ja sillä perustetaan 1.7.1968 alkaen yksityisille oikeussubjekteille oikeuksia, joita kansallisten tuomioistuinten on suojeltava.

Oikeudenkäyntikulut

Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneille Euroopan yhteisöjen komissiolle ja Saksan liittotasavallan hallitukselle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikuluista.

Näillä perusteilla,

ottaen huomioon oikeudenkäyntiasiakirjat,

kuultuaan esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan pääasian asianosaisten, Saksan liittotasavallan hallituksen ja Euroopan yhteisöjen komission suulliset huomautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen ratkaisuehdotuksen,

ottaen huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 9, 13, 14, 177 ja 235 artiklan,

ottaen huomioon 14 päivänä huhtikuuta 1958 annetun ETY:n neuvoston asetuksen N:o 1,

ottaen huomioon ETY:n komission direktiivin 68/31/ETY,

ottaen huomioon ETY:n neuvoston päätöksen 66/532/ETY,

ottaen huomioon Euroopan talousyhteisön tuomioistuimen perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan ja erityisesti sen 20 artiklan,

ottaen huomioon Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on ratkaissut Tribunale di Brescian presidentin kyseisen tuomioistuimen 4.7.1970 tekemällä päätöksellä sille esittämät kysymykset seuraavasti:

1) **ETY:n perustamissopimuksen 13 artiklan 2 kohdalla perustetaan yksityisille oikeussubjekteille siirtymäkauden päättymisestä alkaen kaikkia tuontitulleja vaikutukseltaan vastaavia maksuja koskevia oikeuksia, joita kansallisten tuomioistuinten on suojeltava.**

2) **Komission 22.12.1967 antamaan direktiiviin 68/31/ETY sisältyvällä velvoitteella poistaa hallinnollisista palveluista kannettava maksu yhdessä perustamissopimuksen 9 artiklan ja 13 artiklan 2 kohdan sekä neuvoston päätöksen 66/532/ETY kanssa on välittömiä oikeusvaikutuksia jäsenvaltion, jolle direktiivi on osoitettu, ja sen yksityisten oikeussubjektien välisissä suhteissa, ja sillä perustetaan 1.7.1968 alkaen yksityisille oikeussubjekteille oikeuksia, joita kansallisten tuomioistuinten on suojeltava.**

Lecourt Donner Trabucchi

Monaco Mertens de Wilmars Pescatore Kutscher

Julistettiin Luxemburgissa 17 päivänä joulukuuta 1970.

A. Van Houtte
kirjaaja

R. Lecourt
presidentti